

Inledning

Ca 5 km norr om Varbergstad ligger området Lugnet. Där på Fläderstigen 6 är jag uppväxt. Fläderstigen är en t-formad återvändsgata med 7 stycken liknande hus, uppförda i början på 70-talet. Fasaden består av träpanel och mexitegel. Från början var alla bruna men genom åren har de flesta fått nya färger och endast ett brunt hus finns kvar. Det är en särskild känsla att svänga in på den, trots namnet -Fläderstigen, ganska breda gatan. Många skulle nog se det som vilket tråkigt svenskt område som helst men för mig finns känslan av hemmahörande. En känsla som jag tror att många känner igen sig i men som är så enormt individuell. Husen är placerade på ganska små tomter, som till största delen består av gräsmatta, i ungefär samma storlek. En del omgärdade av häck och andra av staket. Mina föräldrars hus ligger längst in till höger på gatan vilket betyder att man måste passera alla de andra husen för att komma dit. I anslutning till området finns också en tennisplan, basketplan, fotbollsplan och lekplats.

Kataloghus och grupphus

På 1970 och 1980-talet byggdes en stor del typhus. Många hus byggdes i grupphusområden på kommunala tomter där husen lades tätt för att minimera VA-kostnader, här var ofta alla husen i kvarteret exakt likadana. Typhusen var ofta ritade för att passa dessa tomter utan vidare modifiering. Många hus byggdes även genom att tomter i befintliga områden utökades, styckades av eller äldre hus revs. Ofta var dessa hus så kallade kataloghus, där husleverantörer erbjöd färdiga typhus vilket kunde kräva en viss anpassning av huset till tomten, men sammanfattningsvis var många av husen mycket lika utan individuell anpassning.

Kataloghusen var dock genomarbetade ur ett arkitektoniskt perspektiv. Husen hade ofta 1 1/2 plan och kryppgrund eller platta på mark. Vindsplanet kunde ofta inredas enklare eller helt oinrett och även möjliggöra för köparen att skapa en egen planlösning.

1993, i samband med finanskrisen minskade småhusbyggnadet drastiskt. Många av småhustillverkarna hade inte pengar för nyskapande i samma omfattning som tidigare, varför 1990-talshusen i stort var vidareutvecklade 1980-talshus.

Wikipedia, april 2010

Intro

Mina erfarenheter och upplevelser skapar min konst. Händelser, saker och personer som gjort intryck på mig blir viktiga i mitt skapande. För mig är villaområdet en självklarhet, något som alltid varit en del av mig utan att jag tidigare reflekterat över det. Därför är det så svårt att sätta fingret på exakt vad som är speciellt. Men nu har jag haft lite tid att fundera.

I alla dessa, till en början, likadana hus flyttar olika personer in. Allt eftersom åren går smittar personligheterna av sig på husen, kanske inte så tydligt vid första anblicken men vid en närmare titt bidrar plastleksaker på uppfarten, de välansade rabatterna och gardinerna i fönstret till en tydlig identitet. Rent estetiskt tilltalas jag av dessa lika former med små avvikelser i färg och stämning. Husen symboliserar dem som bor inuti. Vårt hem blir en viktig del av att visa vem vi är. De där små förändringarna blir så tydliga i detta kollektiva område. Samtidigt som det skapar en gemenskap mellan de personer som valt att bosätta sig på denna gata, i likadana hus, kan intern konkurrens uppstå grannarna emellan. Det finns ett samspel och en dragning-skraft mellan byggnaderna

Taket

Jag sitter på taket, det svarta, stäva, sparsamt lutande taket. I solen. Här är jag högt uppe och har koll på vad som händer nedanför. En känsla av att vara lite bättre än alla andra. Jag är ju på taket. Inte många ser mig men jag ser allt. Taket glittrar i solljuset. Egentligen får jag inte vara på taket, jag kan ju faktiskt ramla ner, nej inte jag. Allting är annorlunda här uppifrån, allting är mycket tydligare. Ibland borde man se sitt liv ovanifrån då skulle man nog förstå det bättre. Efter en stund på taket blir jag rastlös. Jag har sett allt här uppe nu. Det är roligare där nere. Det bästa sättet att komma ner är att hänga sig i stuprännan och sen släppa taget och landa i den mjuka mossmattan.

Huset där jag trodde att jag ville bo.

Det ser så trevligt och inbjudande ut. Röd fasad med vita knutar. Det börjar bli vår och solen värmer på ryggen. Bara tanken att ha en trappa som leder upp till en rutschkana på taket är oslagbar. Ingången på långsidan välkomnar mig och jag ser rakt igenom det lilla fönstret på andra sidan. Just som jag tar ett kliv in i huset går solen i moln utanför. Det luktar våt sand och fimp. Det är mörkt och kyligt. De två sittbänkarna längs med kortsidorna är märkta för livet med stora svarta brännmärken och inristade namn och väggarna är täckta med klotter. Hemska ord. Jag vill inte stanna. Jag springer hem med ett krossat hjärta.

Barndomstankar

Fokus

Det finns så mycket i villaområdet som är intressant. Några frågor som dyker upp tidigt är:

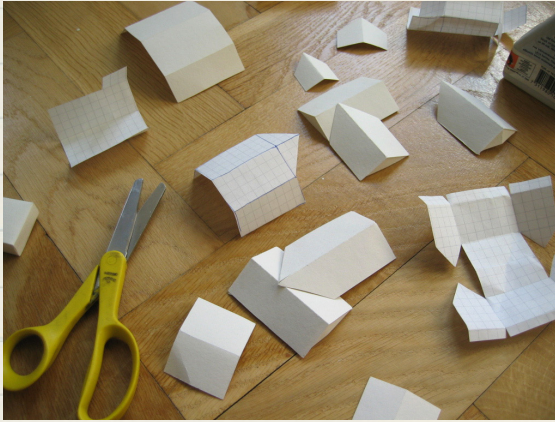
- Vad för slags villaområde är det?
- Vad har bostäderna gemensamt och inte gemensamt?
- Ska jag fokusera på form, färg eller material?
- Är husen viktiga eller är det personerna som bor där som är intressanta?
- Behövs personer?
- Interiör/exteriör?
- Vad behövs i villaområdet?
- Ska jag jobba med egna minnen från min uppväxt i villaområdet?
- Vill jag skapa en egen värld att dela med mig av till andra eller en kopia på en redan existerande miljö?
- Hur blir det smycken?
- Vilken sorts smycken?

Funderingarna är många och varje fråga skulle kunna bli ett eget examensarbete. Någonstans längst inne finns vetskapen att jag vill jobba med villaområdet exteriört och att göra ett eget villa område blir en bearbetning av mina tankar kring detsamma. Jag tror att det är vad jag behöver.

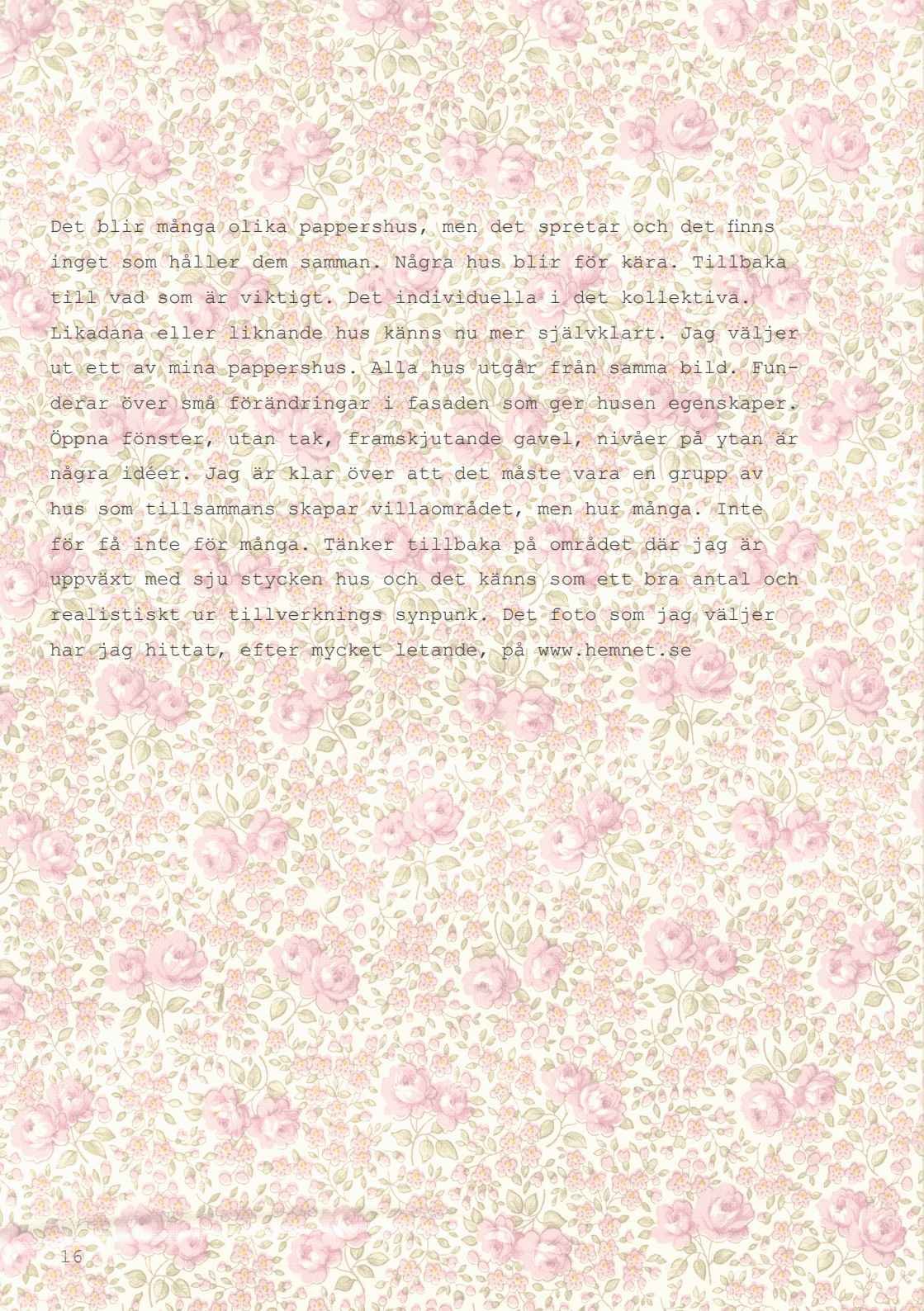
Jag gör små modeller i papper. Pappersmodellerna är fascinerande. Jag gillar att klippa, klistra och vika mina hus. Till en början jobbar jag med husformerna sedda uppifrån, google-earth perspektivet. Fortsätter sedan att plocka in fasaden och testa olika vinklar. Här jobbar jag med fotoutskrifter på hus.

Fastnar för ett perspektiv av huset sett snett uppifrån. Jag tilltalas av formen och den bidrar till mitt beslut att husen ska få bli broscher.

Det blir många olika pappershus, men det sprötar och det finns inget som håller dem samman. Några hus blir för kära. Tillbaka till vad som är viktigt. Det individuella i det kollektiva. Likadana eller liknande hus känns nu mer självklart. Jag väljer ut ett av mina pappershus. Alla hus utgår från samma bild. Funderar över små förändringar i fasaden som ger husen egenskaper. Öppna fönster, utan tak, framskjutande gavel, nivåer på ytan är några idéer. Jag är klar över att det måste vara en grupp av hus som tillsammans skapar villaområdet, men hur många. Inte för få inte för många. Tänker tillbaka på området där jag är uppväxt med sju stycken hus och det känns som ett bra antal och realistiskt ur tillverknings synpunkt. Det foto som jag väljer har jag hittat, efter mycket letande, på www.hemnet.se

Idrottsgatan 11

-Vartofta

Välskött tegelvilla på hörntomt med närhet till lekplats och idrottsplats. Uppvärmning via bergvärme. Dubbelgarage samt garage i källarplan.

Tomt

Tomtarea 800 m2 (friköpt) Tomten: trädgårdstomt

Rumsbeskrivning

På entréplanet finns vardagsrum och utgång till överbyggd altan, kök med matplats, TV-rum/sovrumsrum, ytterligare ett sovrumsrum, badrum samt entréhall. Parkett i vardagsrum och ett sovrumsrum. Tarkettgolv i TV-rum/sovrumsrum samt kök.

Ovanplanet är inredd möblerbar hall, toalett/dusch samt två sovrumsrum. Tarkettgolv i hall och ett sovrumsrum. Novilonmatta i ett sovrumsrum.

I källarplanet finns garage, tvättstuga, torkrum, pannrum, matkällare samt rymlig passage med utgång till garagedfart.

www.hemnet.se

Utseendemässigt stämmer det överens med mina tankar. Det har också en egen historia, ett förflutet som jag inte vet någonting om. Det är till salu, slutet på något gammalt och början på något nytt. Det känns som att jag köper huset och ger det en helt ny kontext, sätter in det i min smyckevärld. Jag funderar över om det på Idrottsgatan finns flera likadana hus som detta. Vet inte om jag skulle vilja se huset i dess verkliga miljö. För mig hör det nu hemma i min värld på Kastanjegatan. Jag har gett området namnet Kastanjegatan. Jag är uppvuxen i ett trädkvarter så det kändes rätt att välja just en sådan gata. Eftersom jag valt att göra ett fiktivt område ville jag inte ta min barndomsgata eller det gatunamn huset redan har.

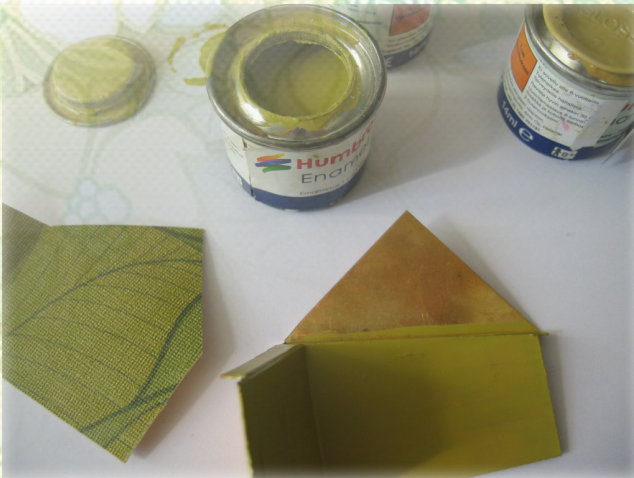
Materialval

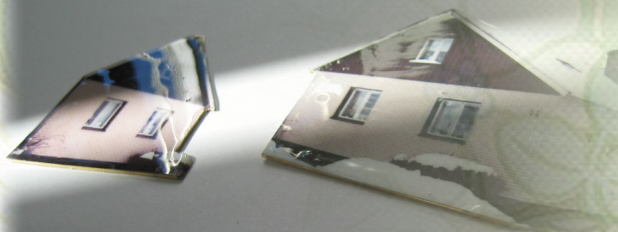
Att gå från papper till silver känns naturligt. I plåten kan jag jobba ungefär på samma sätt som i pappret, vika och löda. Silvret kan också ge mig det gråsvarta tak jag vill ha, med hjälp av oxid. Jag vill använda fotoutsiktifter på utsidan av mina smycken, att skapa en realistisk värld i miniatyr känns lockande. Det skapar ett starkt igenkännande. Många ser denna typen av hus varje dag, kanske utan att reflektera över dem men man kan alltid hitta något nytt i det till synes välbekanta.

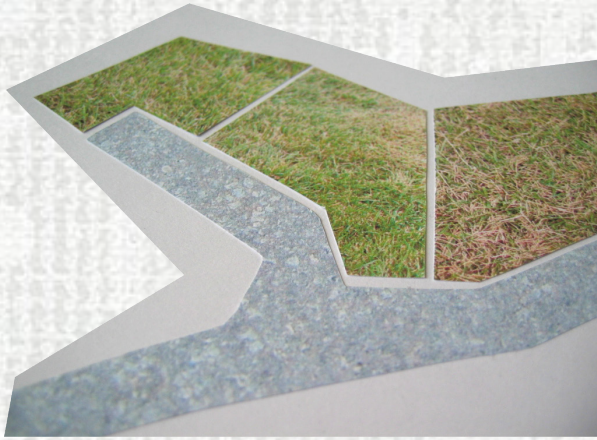
Jag börjar jakten på papper. Vilket papper fungerar att fästa på metallen och är dessutom hållbart för att sitta där en längre tid. Helst vill jag hitta ett självhäftande papper. Det jag till slut väljer är ett dekalpapper som ska klara det mesta, enligt anvisningarna, men jag märker att det behövs ett extra skydd. Provar att lägga på lager av epoxy, gillar resultatet men det blir extremt glansigt och papperskänslan försvinner. Jag väljer att spraylacka utskriften det gör den tålig och ger en förnimmelse av ett fotografi.

Insidan

Husen behöver något på insidan, något som bryter av mot fasaderna och ännu mer lyfter fram personligheten i huset. Jag testar med tapet och färg. I vissa hus kan insidan till och med få ta över uppmärksamheten från utsidan medan andra drar sig mer tillbaka. Öppenhet kontra slutenhet blir tydlig i vissa fall.

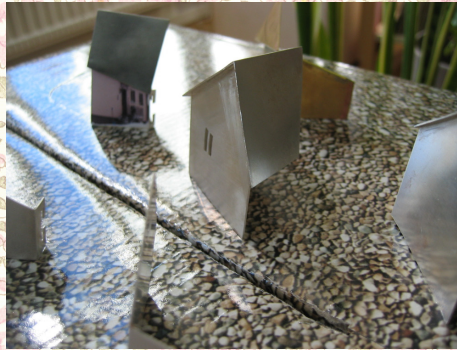
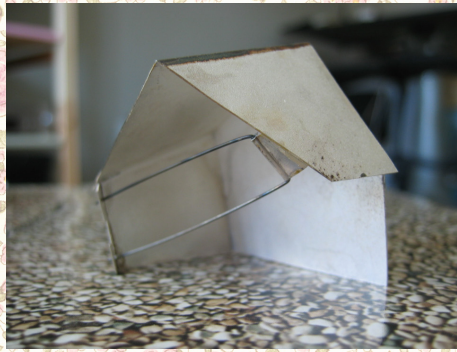

Området

Tanken på att alla på samma gatan skulle bo i ett och samma hus känns obehaglig för många, tror jag. Vi vill ha våra egna hus med tydligt avgränsade tomter som visar; detta är mitt och detta är ditt. Själva gatan blir en frizon som sammanbinder husen (individerna). Man kan själv välja hur mycket man vill dela med sig av sitt liv till grannarna. Idag kan det hända att vi lever på samma gata utan att veta någonting om varandra; på samma gata men med liv i olika världar. När jag gör området runt omkring husen är det viktigt att finna en känsla av öppenhet och föränderlighet. Mitt villaområde blir aldrig "klart". Det kan hela tiden byggas om eller till, rivas eller utökas. Området, det vill säga tomterna och gatan gör jag i papper. Jag knyter an till mitt skissarbete och klipper och klistrar väg och tomter på ett stort vitt ark. Jag väljer utskrifter på gräs och asfalt för att samspela med det realistiska uttrycket i husen. Jag leker lite med perspektivet och storleken på grässtråna och asfalten och gör det lite överdimensionerat. Husen har tydliga kanter och vinklar vilket jag också väljer att ha på de utklippta tomterna. Jag placerar tomterna utmed gatan och försöker få dem sammanhängande men med utrymme runt omkring för planering och eventuell bebyggelse. En tomt ligger lite mer för sig själv. Det ska bli intressant att placera ut husen och se vilket hus som får vilken tomt. Det är viktigt för deras karaktär.

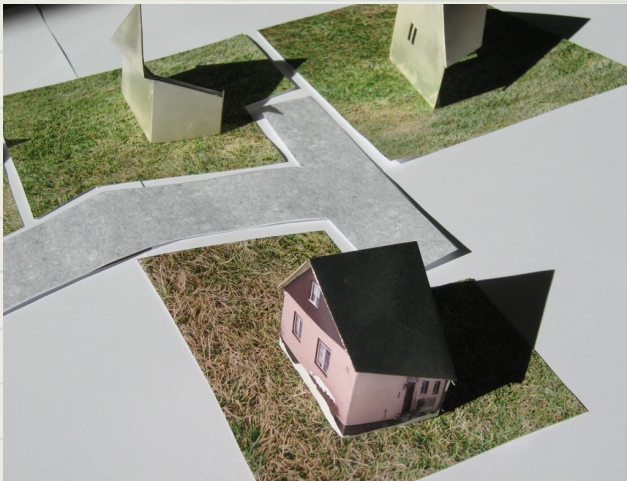

Man skulle kunna likna husen vid kulisser där en del av våra liv spelas upp. Att gå förbi på gatan som utomstående kan vara minst lika intressant som att se en föreställning på teatern.

Detta har hänt

Jag har skapat ett fiktivt villaområde där husen har huvudrollen och dessutom fungerar som smycken. När de inte bärs på kroppen som broscher hör de hemma på sin gata i sina avgränsade tomter. I området fungerar husen tillsammans i en grupp men när de tas ur sitt sammanhang och bärs på kroppen får de en ny uppgift; att fungera individuellt och samspela med bäraren istället för de andra villorna. I området blir jämförelsen mellan de olika husen viktig, husens egenskaper framträder tydligare när det figurerar tillsammans i en grupp än när de bärs var och en på kroppen.

Avslutning

Det är spännande att se vad som händer i mitt arbete under arbetets gång. Vara öppen för vad som knackar på och vill komma in och vad som behöver ansas och tas bort. Mina sju hus har blivit högst personliga men ändå finns en samhörighet, husen emellan, som jag eftersträvat. Villorna har själva blivit små individer. Jag ser mitt arbete som en bra grund att bygga på, det här har blivit inkörsporten till något större. Det känns givande. Jag har noggrant jobbat igenom mina tankar. Fumlande ord har blivit starka meningar, även om det finns rum för omformuleringar. 10 veckor passerar fort och jag har stora förväntningar på mig själv. Ännu ser jag inte målgången men ett tydligt delmål är uppnått. Det gör mig stolt.

Warehouse living

Bakgrund

Arkitektur har inspirerat mig under många år vilket också har setts i tidigare projekt. Det kan vara arkitektur som finns eller har funnits i verkligheten men det kan också vara inre bilder helt påhittade av mig. Arkitekturen är för mig en ingång till att arbeta med vårt förhållande till hemmet och känslan av att känna sig hemma någonstans.

Hemma i vår trygga miljö känner vi kanske inte alla, i vårt kvarter utspelar sig många olika historier som vi inte är medvetna om. Jag tycker det är intressant att vi alla lever i olika små världar (bubblor) och ibland stöter man ihop med någon annans bubbla och våra bubblor blir lite större. Jag gillar att fantisera om personer som är utanför min bubbla, jag får kanske en glimt av deras bubbla när jag sitter på fiket eller på tåget eller i väntrummet hos tandläkaren, och kan föreställa mig deras värld.

Metod och avgränsningar

Jag vill arbeta med villaområdet, för mig ett mindre område med likadana hus i olika färger, lekplats och fotbollsplan, det är så jag är uppväxt och ett ställe där jag känner mig hemma. Min start blir att besöka ett villaområde, dokumentera och hitta stämningar, dofter, känslor och upplevelser som sedan blir min utgångspunkt för experimentation.

Jag hoppas kunna omvandla inre bilder till byggnader, som kan bäras på kroppen, men som kan upplevas som igenkännande även

för andra. Jag vill inte jobba abstrakt.

Jag ser mitt arbete som lustfyllt och kravlöst (om det nu går) där jag leker fram mina smycken. Jag vill arbeta med dokumentation, foto, collage och direkt i material. Just nu ser jag mig jobba i förstahand med metall. Tiden är min största avgränsning.

Målsättning

Det viktigaste för mig är att hitta in i ett givande och spännande processarbete, där jag kan hitta svar på många av mina frågor och blir lite mer medveten om det väsentliga i detta projekt och var jag ska lägga betoningen.

Tidsplan

v. 1-2 inspiration och skiss

v. 3-5 experimentation

v.6 (halva) reflektion, vad är viktigt?

v.6-9 jobba vidare med det viktiga och praktiska lösningar.

v.10 avsluta rapporten

v.1-9 varje fre em, reflektion och sammanfattning i loggbok och upplägg av nästa veckas arbete.

v.5 -10 varje måndag fm, rapportskrivande.

Källförteckning

Litteratur

Sjögren Johannes. Backabo. Falun 2002.

Hermansson, Marianne. Hembiträdet. Viborg 2006.

Klanten, Robert and Feireiss, Lukas. Beyond Architecture, imaginative buildings and fictional cities. Berlin 2009

Itozaki Kimio, Titel okänd, Japansk bok om pappersbyggnation. Japan 2007

Black dog publishing. Paper: Tear, Fold, Rip, Crease, Cut. London 2009

Elektroniska källor

<http://www.hemnet.se>

<http://www.wikipedia.se>

<http://www.maps.google.se>

<http://www.youtube.com/watch?v=uJBjhAtIK64>

<http://www.husknuten.se>

Bildindex

sida

1. www.hagen.web.surftown.se/helgeandskyrkan
2. [www.helikopterfoto.se/ bildarkiv/flygfoto.html](http://www.helikopterfoto.se/bildarkiv/flygfoto.html)
3. Collage av Anna-Karin Andersson
5. Lugnet, Varberg.
7. Fläderstigen, Varberg. <http://maps.google.se/>
9. Collage av AKA
- 10-11. Inspirationshus
13. Elskåp
14. Övre, pappersklipp. Undre, min arvetsplats.
15. Pappershus.
17. Hus www.hemnet.se
18. Prov i mässing.
20. Övre, Låda med alla hus. Undre, Färgprover.
21. Fotoutskrifter med epoxy på.
23. Området.
24. Smycken under arbete.
- 26-27 Smycken under arbete.

Alla foton är tagna av Anna-Karin Andersson

Tack

Maria Ylander

Gunilla Grahn

Karin Johansson

Caroline Bäckman

Elin Flognman

David Haag